

УДК 342.951: 69

О. В. Стукаленко

кандидат юридичних наук, доцент

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,

кафедра адміністративного та господарського права

Французький бульвар, 24/26, Одеса, 65058, Україна

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ СИСТЕМИ ОРГАНІВ КОНТРОЛЮ В ГАЛУЗІ БУДІВНИЦТВА

Статтю присвячено дослідженню загальних засад діяльності системи органів, які здійснюють контроль в сфері будівельної діяльності. Проаналізовано існуючу систему органів контролю в зазначеній сфері. Акцентується увага на саморегульованих організаціях; на повноваженнях Державної архітектурно-будівельної інспекції України та перспективах їх розвитку. Визначені напрямки трансформаційних процесів державного архітектурно-будівельного контролю.

Ключові слова: будівельна сфера, органи контролю, Державна архітектурно-будівельна інспекція, органи місцевого самоврядування.

Постановка проблеми. Будівельна галузь є важливою складовою економіки України. І в часи поглиблення економічних кризових явищ у світі та в нашій країні загострюються конфлікти інтересів забудовників з інтересами громади, виникає потреба в створенні сприятливих умов для розвитку будівельної галузі, а це в свою чергу спонукає науковців до дослідження шляхів покращення ситуації в будівельній сфері, зокрема засобами адміністративно-правового регулювання.

Також у сучасних умовах виникла потреба у нових підходах до системи державного контролю, системи органів державного контролю та її законодавчого забезпечення. Існування такої системи пояснюється тим, що в перехідний період у суспільстві не поменшало недоліків у сфері державного управління, а управлінські рішення не стали ефективнішими.

Держава, використовуючи можливості органів влади і управління та завдячуючи ініціативам громадськості, іде по шляху вдосконалення будівельного законодавства з метою вираженого регулювання в будівництві. Практичні кроки, які здійснюються на шляху вирішення актуальних проблем щодо регулювання відносин в будівельній діяльності, заслуговують належного наукового аналізу та узагальнення.

Дослідження проблеми, пов'язаної із правовими засадами організації діяльності органів контролю в сфері будівельної діяльності актуально з декількох причин. По-перше, в контексті правових реформ. По-друге, в контексті охорони навколишнього середовища, безпечного життєвого простору та створення безпечних умов життя для населення. По-третє, в контексті ефективності правозастосування, безперервного вдосконалення законодавства задля забезпечення його відповідності реаліям сьогодення.

Необхідно враховувати, що сфера будівництва є однією з рушійних сил в економіці в цілому. На підтвердження цієї позиції можливо сказати, що саме з процесу будівництва починається будь-яка діяльність з матеріального виробництва. Сфера будівництва є споживачем великої кількості товарів та послуг інших супутніх галузей: виробництво будівельних матеріалів, металургія, машинобудування, житлово-комунальне господарство тощо. Статистично підраховано, що кожна вкладена в будівництво гривня в результаті дає можливість заробити 5 грн в інших галузях. Крім того, наприклад, завдяки будівництву створюється початковий фундамент для матеріального становища сім'ї — житло. З власного житла починається добробут кожної сім'ї. Тому від якості виконання всіх робіт в сфері будівництва залежить в подальшому дуже багато факторів: безпека, вартість, якість кінцевого продукту — нерухомості [1]. Саме через це особливої актуальності набирає питання щодо здійснення належного функціонування органів управління в сфері будівництва в сучасних умовах. Формування ефективних механізмів управління якістю будівельної діяльності (будівельних матеріалів, споруд, житла та ін.), розробка та впровадження відповідної системи контролю на всіх стадіях виробництва, створення дієвої системи органів контролю за використанням державних стандартів в сфері будівництва мають надзвичайно важливе значення для вирішення проблем в зазначеній сфері та формування будівельної політики держави.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретичну базу дослідження складають наукові праці таких вітчизняних правознавців, як О. Ф. Андруйко, І. Л. Бородін, С. С. Вітвицький, І. П. Голосніченко, С. Т. Гончарук, Р. А. Калюжний, В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, Є. В. Курінний, В. М. Марчук, О. І. Миколенко, Л. В. Ніколаєва, Г. М. Остапович та інші.

Цінними у науковому плані стали також праці вчених, що у різні часи досліджували питання правового регулювання будівельної діяльності, як то А. М. Абрамович, А. Б. Беломесяцев, І. Д. Брауде, Г. Д. Денісова, Л. С. Джомарджидзе, Н. О. Доценко-Белоус, В. М. Коссака, Е. Б. Кубко, С. О. Кузнєцова, А. В. Матвійчук, І. М. Миронець, Б. Ф. Мовчановський, К. В. Пивоваров, В. О. Ромасько, Б. М. Семенко, А. П. Ткач, З. В. Щепановський, С. П. Юркевич та інші.

В більшості випадків науковці акцентували увагу на питанні контролю (нагляду) за діяльністю в сфері будівництва і через цю призму висвітлювали систему органів адміністративно-правового регулювання. Проблеми ж комплексного розвитку та функціонування органів контролю у сфері будівництва досліджені в недостатній мірі. Необхідно зазначити, що вітчизняні наукові дослідження, пов'язані із системою органів, які контролюють сферу будівництва, є дещо фрагментарними.

Постановка завдання. У даній статті пропонується дослідити систему органів контролю у сфері будівельної діяльності, ґрунтуючись на теоретичних дослідженнях й положеннях чинного законодавства.

Виклад основних досліджень. Управління будівництвом охоплює проведення єдиної технічної політики в галузі, планування і розробку організаційно-правових засад проектування і будівництва, їх матеріально-

технічне та фінансове забезпечення, нормування, роботу з кадрами, організацію техніки безпеки та охорону праці, проведення заходів щодо підвищення якості архітектурних і будівельних робіт, здійснення контролю за дотриманням будівельних правил, норм і стандартів, збереження традиційного характеру середовища населених пунктів та ін.

Важливою складовою механізму управління будівельної сфери є система органів контролю.

Правові та організаційні засади управління будівництвом закріплені цілим рядом актів, серед яких головними є закони України «Про регулювання містобудівної діяльності України» від 17.02.2011 № 3038-VI та «Про архітектурну діяльність» від 20.05.1999 № 687-XIV та ін.

Аналізуючи чинне законодавство, можливо зазначити, що сучасна система органів адміністративно-правового регулювання контролю в Україні в сфері будівельної діяльності складається з органів загальної та спеціальної компетенції. До органів загальної компетенції можливо віднести Верховну Раду України, Президента України, Кабінет Міністрів України та інші уповноважені органи.

Спеціальними повноваженнями в сфері контролю за будівельною діяльністю наділене Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України (далі — Мінрегіон України), Державна архітектурно-будівельна інспекція України та її територіальні органи.

Територіальні органи державного архітектурно-будівельного контролю безпосередньо здійснюють контроль за веденням будівництва об'єктів, виробництвом будівельних матеріалів та дотриманням ліцензійних умов суб'єктами будівельної галузі, незалежно від форми власності, відомчого підпорядкування та джерел фінансування, із залученням у разі необхідності інших органів державного нагляду.

Разом з тим в систему органів, що здійснюють державний контроль в галузі будівництва, входять й інші органи влади, уповноважені державою на здійснення контрольних функцій у межах їхньої компетенції, зокрема Державна екологічна інспекція [4], Державна санітарно-епідеміологічна служба [5], Державне агентство земельних ресурсів України [6], Державна інспекція сільського господарства [7] та ін. [8, с. 123].

Державний контроль у сфері будівництва в системі виконавчих органів державної влади здійснює Мінрегіон України. Регламентується діяльність Мінрегіону України Положенням «Про Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України» від 30.04.2014 р. № 197. Цей орган є центральним органом виконавчої влади, який формує та забезпечує реалізацію державної політики, в тому числі і технічне регулювання будівельної галузі. Мінрегіон України здійснює контроль за виконанням нормативно-правових актів у сфері містобудування через Державну архітектурно-будівельну інспекцію (далі — Держархбудінспекція) та її територіальні органи, вказані органи є основними в системі органів державної влади, які здійснюють державний контроль у сфері будівництва [9].

Реалізацію державного архітектурно-будівельного контролю і нагляду покладено на Держархбудінспекцію України та її територіальні органи.

Держархбудінспекція є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України. Повноваження та статус цього органу визначені Положенням «Про Державну архітектурно-будівельну інспекцію України», затвердженим Указом Президента України від 08 квітня 2011 р. № 439/2011 [10]. Статус територіальних органів Держархбудінспекції визначено Постановою Кабінету Міністрів України «Про утворення територіальних органів Державної архітектурно-будівельної інспекції» від 23 травня 2011 р. № 549 [11].

Держархбудінспекція та її територіальні органи здійснюють державний архітектурно-будівельний контроль, а також реєструють відповідальних інженерно-технічних працівників будівельних, ремонтно-будівельних, реставраційних, проектних організацій та організацій замовників, які здійснюють безпосередньо керівництво будівельними роботами, технічний і авторський нагляд.

Держархбудінспекція бере участь у прийнятті в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, а також у розслідуванні причин аварій на будівництві. На даний орган також покладені функції з проведення перевірок дотримання вимог законодавства при проведенні будівництва та розгляду справ про правопорушення. Держархбудінспекція, окрім зазначених функцій, здійснює ліцензування будівельних видів діяльності та контроль за додержанням ліцензійних умов. У науковій літературі ліцензія визначається як документ державного зразка, виданий уповноваженим органом, що є поручителем його володаря, і засвідчує право на провадження зазначеного в ньому виду діяльності, виконання певних дій або використання прав [12, с. 57].

Закон України «Про ліцензування деяких видів господарської діяльності» [13] під ліцензією визначає документ державного зразка, який засвідчує право ліцензіата на провадження зазначеного в ньому виду господарської діяльності протягом визначеного строку за умови виконання ліцензійних умов. Під ліцензуванням даний закон розуміє видачу, переоформлення та анулювання ліцензій, видачу дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ та ліцензійних реєстрів, контроль за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов, видача розпоряджень про усунення порушень ліцензійних умов, а також розпоряджень про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування [13].

Держархбудінспекція, окрім зазначених видів діяльності, уповноважена також на здійснення дозвільної діяльності у зв'язку з тим, що використання окремих предметів, речовин, матеріалів, здійснення окремих видів діяльності, виробництв, робіт становить підвищену небезпеку, що потребує відповідного порядку отримання офіційних документів, здійснення контрольно-наглядової діяльності, складання відповідної статистики [14, с. 138].

В дозвільній сфері повноваження Держархбудінспекції зазнали змін у зв'язку зі вступом в силу Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності». Так, окрім видачі дозволів на виконання робіт з будівництва для об'єктів IV та V категорії складності передбачено можливість проведення робіт на об'єктах I–III категорії складності після реєстрації декларації про виконання підготовчих робіт та/або декларації про початок будівельних робіт. До новацій вищезгаданого закону належить також видача містобудівних паспортів для будівництва індивідуального (садибного) житлового будинку площею до 300 кв. м та видачу вихідних даних для будівництва інших об'єктів. Працівники Держархбудінспекції мають право безперешкодного доступу до об'єктів будівництва і підприємств, що виготовляють будівельні матеріали, вироби і конструкції, незалежно від форми власності. Держархбудінспекція у своїй діяльності взаємодіє з іншими органами виконавчої влади, що здійснюють контроль за додержанням природоохоронних, санітарно-гігієнічних, протипожежних, охорони праці та інших вимог, передбачених законодавством.

У 2014 році Держархбудінспекція отримала можливість використовувати держреєстри для перевірки достовірності даних суб'єктів будівельної діяльності. Кабінетом Міністрів України схвалено зміни до Порядку ліцензування господарської діяльності, пов'язаної із створенням об'єктів архітектури, якими удосконалено процедуру видачі таких ліцензій, якими унормовано можливість Держархбудінспекції України використовувати державні реєстри для виявлення недостовірних відомостей в документах, поданих суб'єктом будівельної діяльності для отримання ліцензії. Дані зміни були запроваджені через те, що перевірка не повною мірою могла забезпечити виконання вимог щодо спроможності виконання будівельних робіт на об'єктах будівництва, які за класом наслідків (відповідальності) в архітектурному й технічному плані є складними, тобто створюють загрозу надійності, міцності й безпеці будівельних об'єктів.

Нормотворча діяльність Державної архітектурно-будівельної інспекції проводиться на підставі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України і постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції і законів України, актів Кабінету Міністрів України, Програм діяльності Кабінету Міністрів України, інших нормативно-правових актів, а також з ініціативи Держархбудінспекції [15].

Держархбудінспекція в межах своїх повноважень на основі та на виконання нормативно-правових та розпорядчих актів видає накази, організовує та контролює їх виконання. У випадках, передбачених законодавством, рішення Держархбудінспекції, прийняті в межах її повноважень, є обов'язковими для виконання її територіальними органами.

На даний час Уряд вніс на розгляд Верховної Ради України законопроект, який передбачає децентралізацію повноважень у сфері архітектурно-будівельного контролю та удосконалення містобудівного законодавства. Документом передбачена можливість створення органів архбудконтролю у складі органів місцевого самоврядування та райдержадміністрацій. З прийняттям цього закону повноваження з видачі дозвільних документів,

здійснення архбудконтролю та прийняття в експлуатацію об'єктів передаються на місцевий рівень. Також законопроект удосконалює процедури подання декларацій про початок виконання підготовчих і будівельних робіт шляхом встановлення вичерпного переліку підстав для їх повернення та скорочує термін видачі технічних умов з 15 до 10 робочих днів. Встановлюється вичерпний перелік документів, що подаються для прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів. Також на місця будуть передані повноваження з реєстрації всіх майнових прав [16].

До органів спеціальної компетенції також можливо віднести і саморегулівні організації, яким делегується певна частина повноважень державних органів з адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності [17].

Саморегулівними організаціями у сфері будівельної діяльності є неприбуткові добровільні об'єднання фізичних та юридичних осіб, що провадять професійну діяльність в галузі будівництва, набувають статусу саморегулівних організацій з дня їх реєстрації центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури і внесення відомостей про них до державного реєстру саморегулівних організацій у сфері будівельної діяльності.

Саморегулівні організації у сфері будівельної діяльності можуть на підставі делегованих повноважень залучатися до ліцензування господарської діяльності членів саморегулівної організації. Саморегулівні організації можуть проводити ліцензійну експертизу за умови надання відповідних повноважень Держархбудінспекцією. Центральний орган виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури визначає порядок реєстрації таких організацій і здійснює контроль за їх діяльністю [17].

В Україні розпочався процес створення різноманітних саморегулівних організацій в сфері будівельної діяльності, а це свідчить про зміну стратегії держави України в адміністративно-правовому регулюванні в цій сфері.

Прикладом саморегулівних організацій в Україні можуть бути Всеукраїнська громадська організація «Асоціація експертів будівельної галузі» [18], громадська організація «Гільдія інженерів технічного нагляду за будівництвом об'єктів архітектури» [19], Всеукраїнська громадська організація «Гільдія проєктувальників у будівництві» [20] та інші.

З метою вдосконалення існуючої системи адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності необхідно закріпити статус саморегулівних організацій не лише в архітектурній сфері, а і в будівельній діяльності в цілому, доповнивши Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» відповідними положеннями.

Система державного контролю не вичерпується і не зводиться до системи органів контролю. Вона набагато ширша, оскільки включає і органи, й осіб, для яких контроль не є основною діяльністю (а таких органів набагато більше), а також різноманітні форми його здійснення. Отже, система державного контролю у сфері будівництва включає органи і посадових осіб, наділених державою контрольними повноваженнями щодо

органів державного управління, форми і методи контрольної діяльності, взаємозв'язки між ними.

На відміну від системи державного контролю система органів державного контролю є вужчим поняттям, оскільки включає лише державні органи, для яких контроль є основною діяльністю і здійснюється у відповідній сфері чи стосується певної функції, конкретних питань [8].

Централізація перешкоджає адекватно виконувати функції на місцевому рівні та порушує систему органів місцевого самоврядування. У зв'язку з цим великого значення набуває діяльність органів місцевого самоврядування.

Органи місцевого самоврядування здійснюють свою діяльність у сфері містобудування та архітектури відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [21]. Повноваження зазначених органів у цій сфері поділяються на власні і делеговані.

До власних повноважень органів місцевого самоврядування можливо віднести: організацію за рахунок власних коштів і на пайових засадах будівництва, реконструкції і ремонту об'єктів комунального господарства та соціально-культурного призначення, житлових будинків, доріг місцевого значення; виконання або делегування на конкурсній основі генеральній будівельній організації (підряднику) функцій замовника на будівництво об'єктів соціальної та виробничої інфраструктури комунальної власності; залучення на договірних засадах підприємств і організацій незалежно від форми власності до участі в розвитку будівельної індустрії і промисловості будівельних матеріалів, об'єктів інженерного забезпечення; підготовку місцевих містобудівних програм, генеральних планів забудови населених пунктів, іншої містобудівної документації і ін.

До делегованих повноважень органів місцевого самоврядування, зокрема, відносяться: прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів; здійснення в установленому порядку державного контролю за дотриманням законодавства, містобудівної документації при плануванні та забудові територій; зупинення у відповідності з законом будівництва, яке ведеться з порушенням містобудівної документації і проектів окремих об'єктів або може завдати шкоди навколишньому природному середовищу.

Слід зазначити, що поступово, в процесі продовження економічних реформ, здійснюватиметься подальший перерозподіл функцій між органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями у сфері будівельної діяльності з метою їх децентралізації.

Висновки. Таким чином, ефективність здійснення державного контролю у сфері будівництва залежить від нормативно-правових актів, якими регулюється містобудівна галузь, та належної взаємодії між всіма елементами системи державного архітектурно-будівельного контролю.

Важливою складовою державного контролю у сфері будівництва є взаємодія органів державного контролю з громадськістю через громадські організації, асоціації будівельних організацій, засоби масової інформації.

Є очевидним, що систему контрольних органів необхідно приводити у відповідність до реалій.

Реформування будівельного комплексу України потребує координації багатьох органів влади та перенесення центру реалізації проблем на місцеві органи влади.

Список літератури

1. Матвійчик А. В. Контрольні провадження в сфері капітального будівництва / А. В. Матвійчик. [Електронний ресурс] — Режим доступу: [http://matviychuk.com.ua/files/+провадження%20\(4\).pdf](http://matviychuk.com.ua/files/+провадження%20(4).pdf). — Назва з екрану.
2. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України від 17.02.2011 № 3038-VI. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>. — Назва з екрану.
3. Про архітектурну діяльність : Закон України від 20.05.1999 № 687-XIV [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/687-14>. — Назва з екрану.
4. Про Положення про Державну екологічну інспекцію України: Указ Президента України від 13.04.2011 № 454/2011. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/454/2011>. — Назва з екрану.
5. Про Положення про Державну санітарно-епідеміологічну службу України : Указ Президента України від 06.04.2011 № 400/2011. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/400/2011>. — Назва з екрану.
6. Про Державне агентство земельних ресурсів України : Указ Президента України від 08.04.2011 № 445/2011. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/445/2011>. — Назва з екрану.
7. Положення про державну інспекцію сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі : Наказ Мінагрополітики України від 23.12.2011 № 770. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0034-12>. — Назва з екрану.
8. Латинін М. Теоретичні основи державного нагляду у сфері будівництва в Україні / М. Латинін, Є. Юрченко. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putr/2012-2/doc/4/01.pdf>. — Назва з екрану.
9. Про затвердження Положення про Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України : Постанова Кабінету Міністрів України від 30.04.2014 № 197 [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://kodeksy.com.ua/norm_akt/source-КМУ/типе-Постанова/197-30.04.2014.htm. — Назва з екрану.
10. Положення про Державну архітектурно-будівельну інспекцію України : Постанова Кабінету Міністрів України від 09.07.2014 № 294. [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP140294.html. — Назва з екрану.
11. Про утворення територіальних органів Державної архітектурно-будівельної інспекції : Постанова Кабінету Міністрів України від 23 травня 2011 р. № 549 [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/549-2011-п>. — Назва з екрану.
12. Тихомиров Ю. А. Курс адміністративного права и процесса / Ю. А. Тихомиров. — М. : Юринформцентр, 1998. — 798 с.
13. Про ліцензування деяких видів господарської діяльності : Закон України від 01.06.2000 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). — 2000. — № 36. — Ст. 299.
14. Денисюк Д. С. Щодо визначення поняття дозвільної діяльності ДАІ МВС України / Д. С. Денисюк // Форум права. — 2009. — № 1. — С. 138–141. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2009-1/09ddcdmu.pdf>. Назва з екрану.
15. Про внесення змін до наказів Держархбудінспекції України «Деякі питання забезпечення процесу ліцензування» від 24 травня 2011 р. № 14 та «Про затвердження Регламенту роботи Держархбудінспекції України та її територіальних органів з ліцензування господарської діяльності, пов'язаної із створенням об'єктів архітектури» від 07 липня 2011 р. № 47 : Наказ Державної архітектурно-будівельної інспекції України від 06 лютого 2012 р. № 14 // Вісник Держархбудінспекції. — 2012. — № 2. — С. 3–17.

16. Повноваження держархбудконтролю передадуть на місцевий рівень [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/news/povnovazhennya-derzharhbudkontrolyu-peredadut-na-misceviy-riven>. — Назва з екрану.
17. Миронець І. М. Адміністративно-правове регулювання будівельної діяльності в Україні: автореф. канд. юрид. наук, спец.: 12.00.07 / І. М. Миронець. — К., 2012. — 24 с.
18. Про реєстрацію Всеукраїнської громадської організації «Асоціації експертів будівельної галузі» як саморегульованої організації у сфері архітектурної діяльності і внесення відомостей про неї до відповідного державного реєстру : Наказ Міністерства України від 06.08.2014 № 217. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/documents/group/law/?page=2>. — Назва з екрану.
19. Про реєстрацію Громадської організації «Гільдія інженерів технічного нагляду за будівництвом об'єктів архітектури» як саморегульованої організації у сфері архітектурної діяльності і внесення відомостей про неї до відповідного державного реєстру : Наказ Міністерства України від 06.08.2014 № 218. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/documents/group/law/?page=3>. — Назва з екрану.
20. Про реєстрацію Всеукраїнської громадської організації «Гільдія проєктувальників у будівництві» як саморегульованої організації у сфері архітектурної діяльності і внесення відомостей про неї до відповідного державного реєстру : Наказ Міністерства України від 30.07.2014 № 208. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/documents/group/law/?page=3>. — Назва з екрану.
21. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>. — Назва з екрану.

О. В. Стукаленко

Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова,
кафедра административного и хозяйственного права
Французский бульвар, 24/26, Одесса, 65058, Украина

ОБЩИЕ ОСНОВЫ ОРГАНИЗАЦИИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СИСТЕМЫ ОРГАНОВ КОНТРОЛЯ В СФЕРЕ СТРОИТЕЛЬСТВА

Резюме

В статье освещены актуальные вопросы, связанные с функционированием системы органов контроля в сфере строительной деятельности. Проанализирована система органов контроля в данной сфере и показано влияние этих органов на функционирование механизмов государственного архитектурно-строительного контроля в Украине и формирование государственной регуляторной политики. Акцентируется внимание на участии негосударственных организаций в данном процессе и определены перспективы участия данных организаций в системе контроля.

Автор уделяет внимание вопросу полномочий Государственной архитектурно-строительной инспекции Украины в сфере строительной деятельности. Разграничиваются понятия «система государственного контроля» и «система органов контроля».

Сформулировано положение, что реформирование строительного комплекса Украины требует координации многих органов власти и переноса центра реализации проблем на местные органы власти.

Ключевые слова: строительная сфера, органы контроля, Государственная архитектурно-строительная инспекция, органы местного самоуправления.

O. V. Stukalenko

Odessa I. I. Mechnikov National University,
The Department of Administrative and Commercial Law
Frantsuzskiy Boulevard, 24/26, Odessa, 65058, Ukraine

**GENERAL PRINCIPLES OF ORGANIZATION OF THE SYSTEM
OF CONTROL BODIES IN THE FIELD OF CONSTRUCTION**

Summary

The article is devoted to topical issues related to the functioning of the system control bodies in the field of construction. Analyzed system control bodies in this area and shows the influence of these authorities on the functioning mechanisms of the state architectural and construction control in Ukraine and the formation of regulatory policy. Attracted attention to the participation of non-governmental organizations in this process and the prospects of participation of these organizations in the control system.

The author pays attention to the lighting of the powers of the State architectural and construction inspection of Ukraine in the sphere of construction activity. Delineates the concepts of «state control» and «system controls».

Provision that the reform of the building complex of Ukraine requires the coordination of many government and the transfer of implementation issues for local authorities.

Key words: construction industry, control authorities, State architectural and construction Inspectorate, local authorities.